

POZITIVA SUCHÝCH PODLAH

A KROKY JEJICH POKLÁDKY

Suchá podlaha je alternativou pro rychlou výstavbu zejména v občanské výstavbě – dřevostavbách, ale i v ostatních stavebních systémech s běžným provozem. Suchá podlaha se výrazně liší od tradičních „mokrých“ podlah, kde se musí počítat s časovou rezervou na procesy zrání, vysychání apod.

Technologie suché podlahy se výrazně liší od ostatních již zmíněných „mokrých“ podlah, ihned po montáži lze podlahu dále používat k dalším finálním úpravám a díky tomu se zkracuje čas potřebný na výstavbu.

Lze konstatovat, že suchá podlaha je systém povrchu, kde se nepoužívají mokré procesy nebo jsou omezeny na minimum. Časový rozdíl můžete posoudit sami: montáž suché podlahy je sice časově náročnější oproti například betonovým nebo anhydritovým podlahám, trvá 48 hodin na rozdíl od 12 nebo 8 hodin (beton, anhydrit), ale u mokrých procesů je nutné přičíst dobu potřebnou pro vyzrání povrchu před pokládkou finální vrstvy a možné dodatečné další náklady na výstavbu (vysoušeče, energie apod.). Suché podlahy již nepotřebují žádné dodatečné náklady a doba vyzrání je 24 hodin, na rozdíl od betonových podlah, které na vyzrání potřebují 28 dní, nebo těch anhydritových zrajících minimálně 60 dní. Suché podlahy jsou kompatibilní s podlahovým vytápěním a jejich povrch je snadno opravitelný.

POZITIVA SUCHÝCH PODLAH

- Jedná se o suchý proces;
- rychlá montáž;
- nezatěžují vodorovnou (stropní) konstrukci;
- ihned po montáži je podlaha pochozí, druhý den lze montovat finální nášlapnou vrstvu;
- minimální odpad;
- výborné tepelněizolační a zvukověizolační vlastnosti;
- umožňují konstrukční výšky;
- eliminují nerovnosti povrchu;
- zvyšují kročejový útlum;
- jsou lehké, pevné, zvukově odolné;
- ekonomicky efektivní.

Suché podlahy se skládají zejména z deskových materiálů, které vytvářejí roznášecí vrstvu například z: dřevotřískových nebo dřevoštěpkových desek, sádkartonových nebo sádrovláknitých desek a cementotřískových desek. Suché podlahy se montují systémem plovoucí podlahy – mnozí si pod tímto pojmem představí automaticky skládanou podlahu z hobby marketu pro kutily, ale „plovoucí“ ze stavební terminologie označuje vrstvenou stavební konstrukci, oddělenou od konstrukce nosné (strop) i od okolních konstrukcí (stěny), po obvodu oddělenou vrstvou tak, aby se zamezilo šíření zvuku do ostatních místností (pod podlahou, stropem).

Finální úpravy suché podlahy.

SPECIFIKACE JEDNOTLIVÝCH PRVKŮ SUCHÝCH PODLAH

- **Dřevotřískové a dřevostěpkové desky:** roznášecí vrstva se pokládá na zvukoizolační vložku v jedné vrstvě alespoň tl. 25 mm na pero a drážku, lepší je ale systém dvou vrstev s vystřídáním spár. Desky je vhodné sešroubovat nebo celoplošně slepit. Nejčastěji se používají desky OSB (Oriented Strand Board).
- **Sádkartonové a sádrovláknité desky:** buď se lepí, šroubují nebo sponkují, anebo jsou opatřeny perem a drážkou. K nejznámějším systémům patří KNAUF nebo RIGIPS ve formátu 60 x 200 cm a tl. 12,5 cm. Existují také poměrně rozšířené sádrovláknité desky FERMACELL, vyráběné ze směsi recyklovaného papíru, celulózových vláken a sádry. Všechny desky jsou nehořlavé.
- **Cementotřískové desky CETRIS:** třísky jsou spojeny portlandským cementem, a desky jsou proto nehořlavé a odolné proti vlhkosti a plísním. Vyrábějí se v pestrém rozměrovém spektru v tloušťkách 8–32 mm, standardní podlahový prvek CETRIS PD měří 62,5 x 125 cm včetně pera. Při použití dvou vrstev se ta druhá klade křížem přes první s přesahem o 1/3.

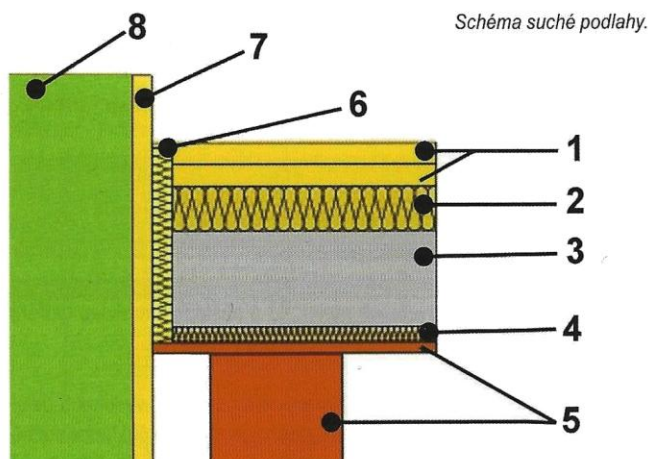

Schéma suché podlahy.

1. Podlahové desky suché podlahy (např. Rigips, Knauf, Cetrís, Fermacell atd.) – dvě vrstvy, tl. 25 mm, pero/drážka.
2. Kročejová, tepelná izolace (např. Isover, Rockwool atd.), alternativa podlahový polystyren.
3. Vyrovnávací podsyp (např. Liapor atd.) – frakce 1–4 mm (500 kg/m³), tl. 20–120 mm.
4. Separační vrstva (např. geotextilie 200–300 g/m² atd.), fólie.
5. Stropní konstrukce – záklop (např. OSB 25 mm apod.), stropní trám vodorovné konstrukce.
6. Izolační pásek (zamezuje přenosu zvuku a vibrací do okolních konstrukcí).
7. Omítka obvodové stěny.
8. Nosná obvodová stěna objektu.

Postup montáže suché podlahy je ve všech krocích obdobný, mohou se lišit pouze jednotlivé technologické postupy výrobců daného materiálu a jejich technologie na zpracování suché podlahy.

V OSMI KROCÍCH POPÍŠEME, JAK PROVÉST REALIZACI SUCHÉ PODLAHY

- Prvním základním krokem je zaměření všech stávajících stavebních konstrukcí a určit tloušťku vrstvy vyrovnávacího podsypu suché podlahy. Pokud tak učiníme, tak na stávající stavební konstrukci položíme separační vrstvu: na trámový strop se záklopem z prken nebo z desek OSB položíme geotextilii, která zamezuje propadávání vyrovnávacího podsypu, na betonovou nebo anhydritovou desku položíme PE fólii, která zamezuje vnikání vlhkosti do vyrovnávacího posypu a následně do skladby suché podlahy.
- Druhý důležitý krok je montáž pásku z minerální vaty o tloušťce 10–15 mm, výška pásku z minerální vaty musí být shodná s celkovou skladbou suché podlahy. Pásek slouží jako dilatace a zabraňuje přenosu zvuku mezi podlahou a okolními konstrukcemi. Pásek osadíme pomocí oboustranně lepicí pásky nebo lepidla v kartuši, lze použít i pásek v podobě pěnové hmoty k těmto účelům již vyrobené.
- Třetím krokem je, že uděláme horizontální vyrovnávací latě, podle kterých budeme provádět srovnání podsypu suché podlahy. Na připravený podklad nasypeme požadované množství vyrovnávacího podsypu a urovnáváme jej stahovací (srovnávací) latí do roviny. Hutnění podsypu provádíme jemným poklepem stahovací (srovnávací) latí. Podsyp provádíme od zadní části místnosti směrem ke dveřím.
- Ve čtvrtém kroku položíme na vyrovnávací podsyp kročejovou izolaci, její tloušťku vždy předepisuje projektová dokumentace podle výpočtu. Kročejová izolace se klade vždy v jedné rovině a izolační desky se pokládají na sraz.
- Pátým krokem je samotná montáž podlahových desek. Na kročejovou izolaci položíme první vrstvu velkoformátových roznášecích podlahových desek (OSB, sádrovláknitých, cementotřískových apod.). Pokládají se ve směru od levého zadního rohu místnosti opět směrem ke dveřím. Dbejte na to, aby žádná z okrajových podlahových desek nebyla užší než 300 mm (řež ke stěně). Pokud pokládáme suchou podlahu z desek OSB s rovnou hranou, necháváme mezi nimi dilatační mezeru cca 2–3 mm. Pokud se pokládá pouze jedna vrstva, používají se desky tl. 22–25 mm, dvouvrstvá (nejběžnější) a vícevrstvá suchá podlaha je tvořena deskami tl. 12,5–18 mm.
- Jelikož aplikujeme standardní dvouvrstvou suchou podlahu, je krokem číslo šest aplikace lepidla, které dodává výrobce daného podlahového systému na první vrstvu desek. Lepidlo se nanáší vždy na takovou plochu, kterou zvládneme zpracovat během 5–10 minut. Zpravidla jsou to dvě podlahové desky.
- Následuje krok číslo sedm: na nanesené lepidlo položíme druhou vrstvu podlahových desek a poklepem gumovou paličkou je urovnáme do roviny. Rovinnost plochy kontrolujeme pomocí vodováhy. Podlahové desky pokládáme s přesahem podélných i příčných spár alespoň 300 mm. Usazenou desku – vrstvu zafixujeme pomocí vrutu nebo nastřelovací spony, opět záleží na výrobci podlahového systému a jeho technologii montáže suché podlahy.
- Posledním krokem je hotová suchá podlaha – některé podlahové desky, například sádrovláknité, je nutné druhý den přetmelit sádrovým tmelem. Určitě doporučujeme držet se technologického postupu montáže daného výrobce podlahového systému. Na takto připravenou suchou podlahu můžeme položit finální podlahovou krytinu.

Ing. Michal Berka, MBA, www.m-m.cz
Foto: DB WOOD s.r.o., www.dbwood.cz